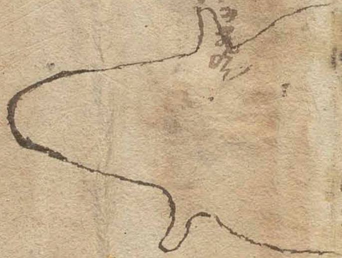

I. florus
Dialogus luciani cum recommendacione
hemi francisci petrarche
Dialogus luciani qui inscribitur charon
Iudicium iouis de monteforti &c
Historia orestis in calum
Oratio marci tullii ciceronis
pro marco marcello ad p.c.
Oratio invectiva contra catilinam
Basilius magnus
Epistole magni turci
Latinum ydeoma pro religiosis
Elegancie latinitatis nigri p.
una cum modo epistolandi
Epistole nigri mancini

Incun. 218 – 232.

L. Annei flori Epithoma hoc emendatum
fridianus pighinutius lucensis Et Joannes Wit-
tigiser pro amendum curaverunt. Quod
arte sua Conradus gallicus In oppido lip-
tzensi perficit xii. Calend. Junii Anno
salutis M°. CCCC°. lxxxseptimo 1487

~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
[redacted]
Andr. Jn. U. v.
Univer
Crato:

A. 1523

Iustins libelli este possessor nicolaus dumpkowsky et este emptus pro novem grossos.

Apud magistrum [illegible]

Jhus Maria Anna

Dyalogus Luciani phi in quo ondit nemine nisi nudu p acherota trasuehi vna cu recomedatione hemi Fracisci petrarche.

Paulus Niauis artium Magister

Venerando viro Thome friberger plebano friberge apud sanctum petrum domino suo et fautori precipuo.

Cogitaui nuper vir honorande quo studio dignitati tue pro sũma in me liberalitate complacitumiri valerem. cũ vero nihil suc curreret/quia desunt opes/sine quib9 apd vulgares pauci iam et nulli fere sunt accepti. Tandẽ profecto in mentem venit/dominationẽ tuam grauiũ instar viroꝝ: ꝓpe dixerim eruditissimoꝝ habere/nõ du bitabam quin munus illud nostrũ bono acciperes: et eo quidem animo/quo ad te mittimus. quã ꝓpter tuã velim amplitudinẽ rogatam/siqñ fruerer ocio relaxan di animi grã ꝯspiceres. Cernes que iocunditatem pre se ferũt/cũ in charone: tum certe in francisco/qui ab in eunte fuit etate et heremi amator: et montiũ vastorum vitam dilexit solitariam. spretis mundi tunc illecebris seculum contemplans sempiternum. et siquam habue ris animi refectionem non sit queso magnificentia tua immemor pauli tui. Vale)

Dyalogus luciani per arispam de greco in latinum translatus de carone inferorum nauta incipit feliciter.

Epe ac multum/ ea mente cogitaui/ q̄ cladis tempore/ de morte funerali: deq3 pompa contemnenda grauiter: ac sapienter solitus es mecum disserere. que cum elegantia atq3 copia tum disserendi subtilitate litteris decreueram: nisi famosissimi quondā. facundissimiq3 grecorū luciani nobis iocundū occurrisset opusculum. qd cuz legem tuaz cōmemor disceptationū/ tuo noīe latinum feci. gratū tibi futuz existimans. quia apud eundē lucianū nō minus/ q̄ apud te ridicula: monstruosa ista sunt capita/ que tanto mortis terrore afficiunt sūma quauis autoritate tu tuis opinionibus confiteberis. verum si quid tua grauitate dignum per nos eduxerit gratia erit habenda Johanni Simoniaco protopape/ viro nostre etatis litteratissimo a quo magna industria opera: et diligentia deriuatuz est/ quicquid grecarum litterarum ad nos effulsit. Sed hec in presencia satis. audiamus ipsum lucianū sic dicentem

Caron nauta inferorū loquitur

Udite quo quidez pacto nostra se negocia habeant. parua enim vt videtis nobisē nauicula rimisq3 fatiscit. ac fluctuum impulsione naufraga est. Uos vero simul non nulli aduenitis plurima secū q̄sq3 ferētes. Si v̄o his cū reb⁹ scaphā ascēdētes vereor postmoduz vos penitebit. maxieq3 q̄sq3 na

re ignorabit. quo itaq₃ ꝯsilio tute nauigabim⁹ ego vos
docebo Nudatos rexꝗ oim vacuos ingredi quoscun
ꝗ oportet: cunctaq₃ supflua deponē· hec itaq₃ mō nr̄i
capax vix erit nauicula Quare o mercuri hec tibi de
cetero sit cura p̄ter nudatos rerūq₃: oīoꝗ vacuos ne-
minem admittere/in isto stans aditu pepla aliaq₃ vti
diximus facitoquecumq₃ deponere/agnosce: recipe sed
nudos ingredi coge. Mer. pulcre dicis· equidem fa-
xo. sed quis h̄ ē prior? Menipp⁹. Ego sum menippus
ac vide o mercuri. perā: ac baculū ꝓieci palam: mini-
meq₃ detuli. Mer. ascende quippe hoim fortissime. pri-
mumq₃ locū apud nautā tene/quo om̄s intueri vale-
as. Quis ē iste alter? Car. carmelius megarens̄. amo
re sp̄ perdito affectus. cui⁹ vnicum osculū/durum ta-
lentum fuit. Mer. ista desere/decorem labia oscula co-
mamq₃ ꝑplexām: orisq₃ ruborem: ac vultus nitorem
o factum ingredere iam. Sed quis est alter purpurea
veste/indutus? atq₃ caput dyademate p̄cinctus. Lam.
Ego sum lampicius Mer. tot tantaq₃ fers tecum lā-
pici? Lam. decet ne mercuri hominem regem nudum
aduenire Mer. regem? minime. mortuū uero potius.
his te exue· Lam. vt gasam abiciōs? Mer. et insolenti-
am: atq₃ seuiciam / abicias o lampici: hoc enim sua
grauitate nr̄m submerget phazellū. Lam. sic faxo dy-
adema concede: et regiam habere vestē. Mer. nequa-
quā etiā hec continue depone. Lam. fiat. num vis ali-
ud? num vti vides rebus omnibus sum exutus Mer
crudelitas temeritas/iniuria iracūdia: aliaq₃ hmōi sūt
deponenda. Lam. nudus iam nud⁹ sum. Mer. ergo
ascende. Tu vero tam pinguis tanta carne suffultus?
Da. damasias achiletes. Mer. videre video te in pa-
lestris fore exercitatū. Da. sed me admitte nudum ad

uenientem. Mer. nudus venis tanta carne refertus ea ē
deponenda. Nā vnico pede duntaxat/ nostruz hoc sub
mergēs schaphadiū hee qz corōatiōes : preconiaqz sunt
abicienda. Da. pfecto nunc equidē sum nudus? et aliis
par mortuis Mer. sic esse magis decet. ingredē iam. Et
tu cratō istas abice opes: luxuriā parit: et molliciē: tecū
qz ne feres monimēta: ac tuoz auctoritatē maioz desere
sterū et genus: et gloriā: tueqz liberalitatis famā popularē
p simulacra: atz epigramata. hec eñ o craton sit q gra
uissima. Cra. minime ferā. cuncta equidē inuitus proch
dij immortales quid sum? iā ppessi: Mer. dij boni et tu
his emicas armis? quid tibi vis. Miconi⁹. quoniā mer
curi ardua domi miliciaeqz bella gessi quib⁹ pñie pfui Mer
arma tropheū humi deseras. Nam apud inferos omnia
sunt summa pace cōposita. nihilqz his opus est armis:
at vo quis iste. sub honestatis habitu supcilio elatus. tuz
qz onustus atz perplexa barba ornatus: tum lento pede
aduenit. Menippus quidam o mercuri phus ymo ma
gis prodigus: et inanitate refert⁹. quo circa iube eū spo
liari o q multa ridenda: iocabūdaqz videbis sub illa ve
ste recondita. Mer. imprimis phe hunc habitū depone.
tum et reliq. proch iupiter quātā iactanciā: ac arrogātiā
verbaqz scrupulosa: labores vanos nugas ambages. atz
oīa disceptationū gratia secū tulit. q primuz exue te his
metire ac potissimū arbitrare te eē ceteris equalē. nō tri
remis hec duntaxat ferre valeret phus exuā me a cunctis
Me. o mercuri fac ei barbam abradi. Mer. Itez depo
ne barbam phe. Phi. quis ē tonsor Mer. en cape securi
menippe: atz barbam pho abrade Meni. serram potius
pcede! vt resit ridiculosa magis Mer. satis est securis
Nam barbam deposuisti Meni. num vis etiam supcilia
ei abradi? Mer. qd est hoc phe? qd lacrimas? mortez ne

formidas? ascende bono animo Meni. aliud est etiam
magis ponderosū quod clamide tegit Mer. quid cedo?
Meni. adulatiōes blādicie q̄qȝ alia in uita sunt ꝓfutu-
ra Phus. tu vero menippe qua grā tuā nō abicis liberali
tatē risum: ac fortunaȝ. num ceteros solus es derisurus
Meni. et huiusce tecū habeto. nā leuia atqȝ vtilia sunt: et
inter nauigantes oportuna. verū tu orator desere tantā
elegantiā: copiamqȝ verbor̄ questiōesqȝ ratiocinationes
inditiōnes barbarismos/insinuatiōesue hmōi enī plura s
hn̄t plurimū grauitat(is) Orator. morem tibi geram Mer
schaphadiū satis est ꝑfectū soluite igit funē a littore. an-
chorā a prora retrahite Tollite scalas. ascendite maluȝ
vela ventis tradite. Tu qȝ o nauta dirige clauū. at quid
flet vmbre amētes maxie tu phe. an qr barbā deposuisti
Phus. nō Mer. q̄obrē? Phus quia putaui me immor
talē Meni. mentitur alia tristatur re. Mer. quis? Meni.
quoniam eleganter copioseqȝ quemadmodum solitus est
de cetero non crapulabitur neqȝ nocte clanculum scor-
tari, diesqȝ adolescentes allicere vt eos pecunia emulcere
valebit/q̄obreȝ sūme tristicia afficit. Phus tu vero me
nippe nihil formidas mortē? Meni. quo pacto? libēs vo
lensqȝ ad mortē aduētaui/nemine vocāte Sed interna
uigandū alte exaudit vox quorundā a terra clamātium
Mer. ita ē menippe. Nā qui ad subsellia ꝑgunt qui lam
pici morte ꝯgratulant. eiusqȝ vxor magna frequētia do-
mū redit. at filij lapidib9 ex urbe pellunt alij clio phātū
laudāt oratorē. Quidaȝ cratoni ꝯdūt edificia/epitaphia
Mater quoqȝ damasie cū muliebri comitatu in fun9 ꝓ-
deunt. Te vero menippe nemo profecto plorat. solus ve
nis cuȝ silentio Meni. non rixantes audis canes: coruos
crocitantes/a quib9 sūmo cuȝ certamine humor. Mer.
strēnuus es. Sed iā ꝑfectū iter descendite vos: viaqȝ re-
cta in ius ꝑdite. nobis vero caron ꝓ reliquis redeundū

est Meni. ite bonis animis. O mercuri nos ad nem iter diuertam⁹ quid tanta cū mesticia ꝯtemplami ius subire? ius est. feruntqꝫ ħ acerbissimas penas esse rotas/ scilicet & vultures. atqꝫ vitam cuiusqꝫ examinare necesse est)

Allexādri Magni. hanibalis cartaginensis Scipionis affricani maioris/ Triū summoꝝ ducum de artis impa toria ꝑsidentia ꝯtentio apud inferos sub minōe iudice. ex luciano autore greco. p iohannē arispam in latinū ꝯuersa. feliciṫ incipit. Alexander.

E o libice ꝑponi decꝫ melior equidē suꝫ Ha. ymo vero me Allex. iudicet ergo minos. Minos. qui estis. Allex. hic ē hanibal cartaginensis Ego āt allexander philippi fili⁹. Minos. p iouem viri gloriosi Sed qua de re vobis altercatio est? Hani. de ꝑsidēcia dicit eñ ħ se se meliorē q̄ ego/ exercitus ducē fuisse. Ego vero nō hoc solū: sꝫ omib⁹ qui ante etatē meā fuerūt ꝑstantiorē in re militari me eē affirmo Minos dicat igiṫ vterqꝫ ꝑ parte virili. Tu qꝫ o libice ꝑus loq̄ris. Hani. vnū hoc me iu uat/ q̄ et hic ſmonē grecū didicerim. vt neqꝫ etiā hac in re alexander me superet. Illos maxime laude dignos puto qui cū parū ꝑricipio fuerint ꝑꝓria ṽtute ad magna eu asere potentesqꝫ facti et ꝑricipatu digni visi sūt. Ego cum paucis quibusdaꝫ iberniam primuꝫ inuadens cum subconsul esseꝫ/ optimus a fratre iudicatus maximis re bus ydoneus visus sum. Tū celtiberos cepi Gallos de uici. at cū magnos mōtes transiui grassē omnē. eridami um trāscurri/ mltasqꝫ ciuitates subuerti. et plane italiaꝫ subiugaui. et vsqꝫ ad suburbia romana grassatus sum. Totqꝫ vna die interfeci vt eoꝝ annulos modijs mēsurari oportuerit. et ex cadauerib⁹: pontes fluminib⁹ facereꝫ atqꝫ hec omnia pegi. Neqꝫ me deū fingens/ sed hominē

fatebar. pugnabāq3 ꝯtra duces magna prudentiā. cōtra milites audacia magna: atq3 fortitudie ꝑdit⁹ Non ad uersus medos aut arméios / q̄ anteq̄ quispiā sequat̃ fugiunt! facileq3 audenti victoriā tradunt allexander vero regni successoꝛ / id fortūe quodā speculo extendit atz augmētauit. qui cū vicit miserū illū dariū / apd fusim / seq3 ad medoꝝ delicias inuitari libent̃ tulit. atz in cōuiuio amicos interemit! Ego āt eque patrie dominat⁹ sum. que cū me reuocarz hostiū magna classe: atz libiā nauigāte parui ꝯtinuo. neq3 hominē priuatū ꝑbui et dominat⁹ equo aio rem tuli. Que quidē egi barbar⁹ natus: omīsq3 grecoꝝ disciplinē expers Et neq3 homeꝝ vt hic edidici: neq3 arestotele mgr̄o erudit⁹. sed solū mea optia natura sum vsus hec quidē sunt / quib⁹ me meliorez alexandro eē puto. Sin vero ea cā h̄ mihi preferendus ē / q̄ caput dyademate oꝛnauit. id decoꝝ forsan apd macedones ē. Nō tñ ob id ꝓstantioꝛ h̄ uideat̃ generoso et duce: et viro / qui mētis sentētis magis q̄m fortuna est vs⁹ Minos. hic ergo oꝛatiōz neq3 igenerosā: neq3 vt libicū dedecebat dixit Tu vero alexander quid ad hoc inquis? alexander opoꝛtebat quidē / o minos hoi adeo temerario nihil respondere Solū eīn nomē satis te docere potest qual' ego rex: qualis hic latro habit⁹ fuerit. aduerte tñ an paꝝ ipm superauerim. qui adolescens adhuc rē aggress⁹ regnū obtinui. et de pr̄is mei interēptoribus vlt⁹ sum. at cū thebas subuertissem toti grecie terroꝛ fui ab ea dux elect⁹. Neq3 dignū putaui macedonū regno me ꝯtentū! qd pater reliq̄rat. s3 totū terraꝝ oꝛbē sperans: durūq3 putās nisi rex omniū dn̄s eēm. paucos quosdaz agens me in asiā traduxi! et apd tetragnicū magna pugna vici! lidiā ioniam et frigiā capiēs. et tandē quecūq3 transiueri subiugans. veni ad fusim vbi dari⁹ me expectabat infinitos exercit⁹ agēs. post hec o Minos nescis q̄t ad vos vna die moꝛ-

tuos miserim· dicit eñ caron tūc sibi schaphā nō sufficis
se. sed ligna quedā adiūgēs illoꝝ plures trāsportasse. atꝫ
hec ꝯfeci ipe me ꝑiculis opponens et pugna vulnerari nō
times. Et q̄ apd tirū gesta sunt omittaꝫ vsqꝫ ad indos:
atꝫ occeanū mei regni t̄minū feci· et alioꝝ hoim elephan
tes habui poꝝ vero mihi captiuuꝫ feci: et scitas certe nō
aspnandos Lansim suptn̄siés Magna equitū pugna
euici: et amicos oẽs remuneraui de inimicis ꝗ̄ vlt⁹ sū
Si vō deus hoib⁹ videbar parcendū est illis Naꝫ reꝝ
magnitudie (vt tale aliquid de me crederēt) inducti sunt
Tandeꝫ mors me regē occupauit. H vero apd brusiā bi
tū vt pessimoꝛ crudelissimo hoi ꝯueniens erat exul moꝛ
tu⁹ ē M vō italos euicit omitto dicē Nā nō virtute sed
malitia: atqꝫ ꝑfidia dolisqꝫ id ꝑegit Nūꝗ̄ aūt claritudis
alic⁹: aut iusti mēoꝛ. Sꝫ qm̄ ꝙ delicose vixeri vitupauit
oblit⁹ mihi eē videt eoꝝ q̄ apd capuā admiserit bellū ne
gligēs lasciuie inhuiebat. Ego ꝗ̄ nisi ea q̄ sub occidēte so
le sūt ꝑua quidē putās vers⁹ orientē me impulissē magni
ficū q̄d perfecissē nāqꝫ italiā: atꝫ libiā sūi sanguine dicōni
mee adiūgens vsqꝫ ad gades facile iuissēꝫ Sꝫ nō digni
visi sūt illi ꝯtra q̄s pugnassē. Tu o minos iudica. hec q̄
dē ex mltis satis sūt· Scipio Nō nisi me pri⁹ audies o mi
nos Mēi. q̄s tu vir optie es: ā vn̄. Scipio. ital⁹ sū rōan⁹
Meni. audiēd⁹ q̄dē es Sci. ego q̄deꝫ o mios hec nō di
cā ꝙ pferri veli. nūꝗ̄ eñ hui⁹ce ḡnis honoris auid⁹ fui.
sꝫ sp esse q̄m videi malui. Nec qd̄ isti vtriqꝫ fecerit in me
laudādo alios vitupeꝫ. iā puero mihi oẽ viciū displicu
it. et bōis artib⁹ ꝑmis ānis dedit⁹ hūanitatiqꝫ inhuiens
Scire solū turpe putabā. sꝫ ope sp ꝑficē quicq̄d magnifi
cū a maiorib⁹ natu lr̄is didicissē conat⁹ sū. Itaqꝫ adoles
cēs vixi q̄rtū et vicesimū agēs annū cū senat⁹ maxio ti
more an esset p̄ria reliquenda ꝯsultaret in medios senes
ꝯsilij: et stricto ense hostē me habituꝝ ꝯfiteoꝛ euꝫ q̄cūqꝫ

Vsq ad gades [illegible]

Menippus quid tu es etc

[illegible]

Scipio ego quidem o minos etc

[illegible]

Et bonis artibus etc

[illegible]

Atq3 hanibalem ... Illa ... ad hoc ... et ... magnanimus ... debet esse ... animo ut Tullius in multis locis testatur

deferende sententiam patrie protulerit. quare dux elect⁹ non cum magno exercitu cartaginem iui;atq3 haniba lē secut⁹euici:eūq3 in fugā turpē v̄ti. ac deuicta cartagie nō rei felicitate elat⁹ sū.eundē me amici: eundē me post p̄ria habuit victorē. dicias v̄o in bōis amicis ē putaui: nō i auro:bōisq3 fāiliarib⁹cēsebā Nā q̄tuor et quiquagin ta annos q̄b⁹vixi nihil vnq̄/aut vēdidi:aut emi Et poli bij sentēciā secut⁹/ex foro domū nō reuertissē nisi quēpiā mihi amicū fecissē. Et vt mercatorib⁹pecūias lucrari stu diū ē ita mihi vt adipiscerer hoies/ oi metallo prestātior erat cura quib⁹qual' fuerim lelius:ceteriq3 testari possūt atz ex cartagine reuers⁹triūphū agēs:censorq3 fact⁹Egi ptū siriā asiā greciā p̄curri Iteq3 absēs p̄sul elctūs/bellū maximū p̄feci: ꝛ numātiā euti.atz hec aliaq3 pegi Nūq̄ me aut i p̄speris eleuauit fortūa:aut i aduer̄s tm̄ dep̄ssit qui maxia libālitate vs⁹ vt cū grādis auri dn̄s ē potu eri moriēs q̄tuor:ꝛ vigiti solū libras argēti reliq̄rim illō nō tacebo nunq̄ me aut iniustū fuisse:aut crudelem:aut alic⁹ḡnis voluptate corruptū.Et hec vt i p̄ncipio dixi/n̄ ea rōe q̄ p̄ferri veli retuli o minos Sz ḡue erat nō mō strare vt ē oi v̄tutū ḡne ceteras gētes sp̄ p̄stasse.itaq3 vt viu⁹ p̄ p̄ria pugnaui:p̄rieq3 pietatez mihi et ceteris reb⁹ p̄tuli. Sic n̄c apd te o Minos/ p̄ p̄ria dctā st. Mios p̄ iouē o scipio/ꝛ rctē:ꝛ vti rōnū decz locut⁹ es itaq3 disci plia militari/aut hisce eq̄lē aut te p̄stātorē sciam⁹. pieta te ceterisq3 v̄tutib⁹ maxie hos p̄stasse te p̄ferēdū cēseo Et alexād scdus sis.Et terti⁹ si videt̄ hanibal Neq3h quidē spernēdus est/ Thelos

Recōmēdatio celle:et heremi francisci petrarche po ete laureati. Incipit.

l Ibet de singl'ari vita pauca p̄strigē.ꝛ q̄d de tāte vite culmie sēciā laudabo poti⁹ q̄ disputabo/bre uit' intimare Solitaria namq3 vita celest doctrie scala: ac diuinaꝝ arciū disciplia Illic de⁹ ē.totū qd̄ discit' vis

q̄ tēditur atq; ad sūme vitat noticiā ꝑuenit. Herem⁹ nēpe ē ꝑadis⁹ deliciaꝝ/ vbi tāq̄ spēs redolētiū pigmētoꝝ: l ru tilantes flores aromatum sic fragrātia spirāt odoramen ta v̄tutum. Ibi siquidē rose caritatis igneo rubore flā mescūt. Ibi lilia castitatis niueo cādore cādescūt. cū qui b⁹ etiā hūilitatis viole cū ymis ꝯtenta sūt. nullis flatibus ꝯpellunt ibi mirra ꝑfcte morti ficatōis exundat. ⁊ thus assidue orōis indesinent emanat. Et cur queq; singl'a cō memorent? q̄nquidē oīa illic diuersaꝝ virtutū germina/ diuersa venusta colorib⁹ rutilāt. ⁊ ꝑpetue viriditat gr̄a incōꝑabilit v̄nant o herem⁹ sanctaꝝ mētiū delectatio. et intimi gust⁹ inexhausta dulcedo. Tu camin⁹ ille iudaic⁹ vbi sancti pueri furiētis incendij vires orōib⁹ rep̄munt et ardore fidei circa se flāmaꝝ globos extiguūt. vbi sc; et nexus vrunt. ⁊ ardorē mēbra nō senciūt. q̄z et pctā sol uunt: et ad ymnū diuine laudis aīa ꝓuocat. dicēs diru pisti dn̄e vincl'a mea. ⁊ tibi sacrificabo hostiā laudis Tu fornax vbi sup̄ni regis vasa formant: ⁊ ad ꝑpetuū iant torem malleo penitētie ꝑcussa. et lima salutifere correcti onis erasa ꝑueniūt. in q̄ nimiꝝ aīe rubigo ꝯsumit: ⁊ scabi es peccatoꝝ scorieq; deponūt. vasa siq̄dē figuli ꝓbat for nax et hoīes iustos tēptatō tribulatōis O cella negocia toꝝ apoteca/ in q̄ videlic; istaꝝ mērciū sūma recōdit/ qui bus terrē viuentiū possessio ꝯpat Felix cōmertiū vbi ter renis celestia trāsitorijs mutant eterna. Felices in q̄ nun dine vbi venalis eterna vita ꝓponit. ad quam emēdaui etiāsi minimū ē sufficit qd̄ habet. vbi breuis afflictio car nis emit celeste cōuiuium. et exigue lacrīe risū capiūt sēpit nū possessio detrahit trena. ⁊ ad etn̄e hēditat p̄onum ꝑ uenit. o cella sp̄ūal exercicij mirabil in q̄ certe hūana aīa creatoris sui ymaginem in se restaurat. et ad sue redijt originis puritatē. vbi sens⁹ obtusi/ ad subtilitatē sui acu minis redeunt. et viciate nature anima sincera repiatur

Tu das vt ieiuna videant ora pallentia: et mens diui
ne gr̃e sit piguedie saginata. Tu das vt hõ mũda deuz
cõspiciat mente! qui obuolut⁹ tenebris deũ et se ipm̃ pri
us ignorabat. Tu hoiez facis redire ad suũ principiũ:et
de exilij eiectõe ad antique dignitatis reuocas consuetu
dinez. Tu facis vt hõ in mẽtis arce ꝯstitutus sub se ter-
rena videat defluere·semetipm̃ ꝗ̃ in ipa reruz labentium
ꝯspiciat decursiõe transire. O cella sacre milicie taberna
culũ. ꝓcinct⁹ creatoris exercit⁹.castrũ dei.turris dauid.q̃
edificata ẽ cũ ꝓpugnacul'. mille clipei pendẽt ex te ois ar
matura forciũ.specialis triũph⁹ certamis. angeloꝝ spe-
ctaculuz.palestra fortis dimicantiũ luctatoꝝ vbi spirit⁹
cũ carne cõgredit et fortis ab infirmitate sepat. Tu val
lũ in expeditiõe concurrentiũ Tu municio forciũ Tu pre
sidiũ nescientiũ cedem bellatoꝝ fremit hostiũ circunfusa
barbaries vibrantiũ gladiatoꝝ silua defensat· Qui in te
sũt lorica fidei p̃muniti/sub impatoris sui inuicta ꝓtecti
one tripudiãt.et de hostiũ suoꝝ certa iam deuotõe triun
phãt.quib⁹ nimiꝝ dr̃ dñs pugnabit ꝓ uobis etvos tace
bitis.vel si vn⁹ẽnoli inquit timẽ plures em̃ nobiscũ sunt
ꝗ̃ cũ illis. O heremus mors vicioꝝ ac procul dubio fo-
mes:et vita virtutũ.te lex attollit: te ꝓphecia miratur et
quicũqȝ ad perfectionẽ venerunt tuum nouerunt precon
ium.porro tibi moyses debet bis accepte legis decalegũ-
ꝑ te helias nouit domi pertranseũtis excursuz ꝑ te heli-
zeus duplicẽ mgr̃i sortit⁹ ẽ spirituz.et quid ampli⁹ dicã
quãdoquidez saluator mũdi ꝓ redẽptiõis hũane primor
dio p̃conem suũ tui acolã fecit quaten⁹sub ipa gloria se-
culi venientꝭ aurora ex te lucifer veritatꝭ erũperet postꝗ̃
plen⁹ sol veniẽs mũdi caliginẽ splendoris sui radijs illu
straret. Tu scala illa iacob que homines vehis ad celum
et angelos deponis ad humanum auxilium. Tu via au
rea que homines reducis ad patriam. Tu stadium

q bene currentes prouehis ad coronam o via heremitica balneum animarum: mors criminum: purgatorium sordidorum Tu mentium secreta purificas Squalores diluis scelerum! atque ad angelice mundiciam peruenire animas facis Cella nempe es conciliabolum dei et hominum illic siquidem superni ciues ad colloquia hominum conueniunt! vbi non lingua carnis verba concinit/ quam sine vocis strepitu facunda mentium archana patescunt. Cella siquidem est secreti conscientia consilii. quod habet cum hominibus deus. Quam pulcra rerum species/ cum frater in cellam constitutus nocturnas pingit psalmodias. et quasi pro diuinis castris militares custodit excubias. contemplatur in celo cursus siderum. decurrit etiam per eos eius odor psalmorum Et sic precedentes: et subsequentes stelle ad diem suas vicissitudines alternando perueniunt: ita spalmi qui ex ore eius/ tanquam ex quodam oriente/ procedunt ad suum finem. velut parili cum sideribus terminatione decurrunt Iste sue seruitutis exhibet misterium: illa delegatum exequuntur officium. Illa sibi inuicem succedendo eius exterioribus oculis visibilem reperiant diem: et dum vtraque ad suum finem diuerso tramite properant/ seruus dei: et ipsa elementa quodammodo concordant: Cella siquidem testis est quanto diuini amoris igne cor ferueat: et vtrum perfecte deuotionis instantia quis dei faciem querat. cum mens hominum celestis gratie rore perfunditur: et per compunctionis fletum lacrimarum inundancium imbribus irrigatur. vbi etsi exterioribus oculis lacrime non irrumpant ipsa tamen amaritudo cordis a lacrimarum fluctibus non elongatur. quia quod ex riuo exteriori non colligitur in ipsa humidi cordis radice seruatur sufficicit enim ut mens sit flebilis: etiamsi si iugiter flere non possit. Cella est ergasterium vbi preciosi lapides polliuntur quatenus instructura templi sine collo tudentis mallei sonitum: postmodum dispo=

nantur. O cella dominice sepulture xpe modum emu-
la. que in pctō mortuos suscipis: et p afflatum sancti
spūs deo reuiuiscere facis. Tu es ab huius vite turbi
da voratione sepulcrū. Sed celestis vie pandis introi
tum. Te portū tranquillitatis inueniūt: qui naufragi
um mūdani fluct⁹ euadūt. Te potentis medici concla
ue dixerūt qui vulnerati in ꝑlio hostiles manus effugi
unt. mox em̄ vt cui culminis vmbre pfecto corde suc-
cendit / ois sauciate aie liuor certe interioris hominis
plaga curatur. Te ieremias aspexerat cū dicebat / bo-
num est homini ꝑstolari / cū silentio salutare dn̄i. bonū
est viro cum portauerit iugum dn̄i sui / ab adolescētia
sua. sedebit solitarius / qꝛ leuabit se supra se. quia deuz
esuriēs anima a terrenis optatibus se erigit. et indi-
uine ꝯtemplatiōis arce suspēdit a mūdi se actionibus
segregat atq in altū se contemplatiōis celestib⁹ deside-
riis pennas liberat. cunctis illum qui est sup omnia cō-
spicere satigit semetipm ꝗ hō / cum reliqua mundane
vallis deiectiōe transcēdit O cella spūale ꝓrsus habi-
taculū / que de supbis facis humiles. de gulosis sobrios
de crudelib⁹ pios. de iracundis mites. de odiosis red-
dis in diuina charitate feruentes Tu ociose lingue fre
nū Tu luxuriosis renib⁹ nitide castitatis cingulū Tu
facis vt leues quiq ad grauitatē redeant. vt iocos scu
rilitatibus parcant. vt vaniloqui substricti silencij cen
sura se constringant. Tu ieiuniorꝫ: et vigiliarꝫ nutrix.
Tu patiētie custos. Tu purissime simplicitatis igna-
ra. Tu facis vt vagos quosq xp̄i catena coherceat. vt
indisciplinati moribus a sua se prauitate compescant
Tu facis vt homo sit teres: ac rotundus: et nulla in
semetipo morum inequalitate diuersus. Tu etiam fa

tis lapidem/quadruz construendi videlicet celestis ha
bitaculi membrum aptum qui nimirum non ex leuita
te se versatilem prebeat: sed semper fixus / in sancte
religionis grauitate consistat. Tu homines a semetip
sis extraneos reddis. Tu vasa viciorum florere virtu
tibus facis. Tu namq̄ es speculuz animarum / vbi se
mēs humana pspicaciter intuens / qđ minus est imple
at. quod supfluum repmat: quod obliquuz dirigat. qđ
deforme cōponat. Tu nuptialis talam⁹ / in quo san
cti spiritus ara venerat. Et celestibus felix anima fede
ratur. recti diligūt te et qui te fugiūt veritatis luce pri
uati quo gressus ponere debeant ignorant. licet enim
nescientibus amara videaris in cortice / sed magnuz est
quod intrinsecus latet. cum peruentum fuerit saturi
tatem medulle. O heremus mundi persequentis effu
gium. laborantium quies. merentiū cōsolatio. ab estu
seculi refrigeriū peccati repudiū. libertas animarum.
te dauid pecijt cum mundi mala perferret. ecce inquit
elongaui fugiens ⁊ mansi in solitudine. ⁊ quid ampli⁹
memoramur: quādoquidē ipse saluator omnium in ex
ordio sue manifestatiōis inuisere: ac propria te digna
tus est habitatione sacrare. debitorē igitur te tibi mun
dus agnoscat / vnde predicaturum suscepisse se deum
ignorat. O heremus terribile malignis spiritib⁹ habi
taculum / vbi celle monachorum / velut tentoria ordia
ta castroꝝ quasi turres syon. ⁊ quasi ꝓpugnacula ie
rusalē erigunt / aduersus assirios: et cōtra faciē damas
ci. ymo cū vno spū diuersa generant officia dū videlicz
hic psallit. hic oratur in alia scribitur. in alijs vero va
rijs manuū operibus insudatur. quis nō hec verba cō
gruentia heremo videat / quibus dicitur q̄m preclara
tabernacula tua iacob. et tentoria israhel. vt valles

nemorose et orti iuxta fluuios irrigui: vt tabernacula
que quasi cedri ꝓpe aquas et quid ampli⁹ dicam. o vi
ta heremitica vita sancta vita angelica· vita bñdicta vi
uaꝝ aiaꝝ. exedra gēmaꝝ celestiū curia celi sanctū san
ctoꝝ. odor tuus cunctoꝝ aromatū fragrantiā superat
sapor tuus sup distillantes fauos. super omnia mella
guttur illumiati cordis / obducat. atꝫ ideo ē quicquid
de te dī dignitatis tue meritis nō equat̄ qꝛ lingua car
nis exprimere nō sufficit / qđ de te spūs inuisibilit̄ sen
tit. et quod tu sapis interiori gustu: atqꝫ medulla cor-
dis nūꝙ plane explicat corporalis organū vocis. Il-
li te nouerūt / qui fidelit̄ requiescūt. Ceteꝝ qui ignorāt
quō ꝑualent nos te me etiā tue laudis impare fateor
sed vnum ꝓ certo scio: o vita benedicta. o vita heremi
tica q̄ de te indubitanter affirmo. qꝛ quisquis in amo
ris tui desiderij ꝑseuerare studuerit ipe quidē habita-
tor ē tuus. sꝫ ei⁹ inhabitator ē de⁹: Dyabolus illi suis
temptationib⁹ fuit. atꝫ illuc eū tēdere / vnde deiect⁹ est
gemit. victor itaqꝫ demonū / sotius efficit̄ angeloꝝ. exul
mūdi / heres / ꝑadisi. abnegator sui. sectator ē xp̄i. ⁊ qui
nūc ꝑ eius vestigia gradit̄ pacto cursu sine dubio ad
eius gloriā ꝓuehitur atꝫ vt ipe fidēter dicā / qui singu
larem vitam vsqꝫ ad finem vite ꝓ diuino amore tenu
erit / de habitaculo carnis gressus ad edificatōꝫ ꝑueniet
domū videlicet nō manu factā eternaꝫ in celis ad quā
nos ꝑducat ihs xp̄s marie filius. AMEN